

СВОБОДА

FOUNDED 1948

Published newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Address: "СВОБОДА", P. O. Box 248, JERSEY CITY 5, N.J.

Прогнання молитви зі школи

Найвищий Суд прийняв у минулий понеділок 26-го червня рішення, яке, мабуть, можна вважати за класичний зразок такого цинічного, лизобусного й риторичного збергання брехні закону, яке не бере під увагу практичних негативних наслідків для моралі та духовного клімату громади. Стаючи в обороні Першого Додатку до Конституції з 15-го грудня 1791-го року, що вилучає приватні закони, які встановлюють релігію або забороняють вірне виконання її, Найвищий Суд рішив, що виключення з публічних шкіл Нью-Йорку, з дозволу Північної Ради, коротенької щоденної молитви з 22 січня — переняті Конституції і тому є недopusимими. Таким чином Найвищий Суд задовольнив скаргу п'ятих батьків — двох жінок, одного безпартійного члена Паладу Етичної культури, одного протестанта і одного атеїста — недовольних, що їхні діти мусять брати участь в отій щоденній молитві, виключення перед початком шкільної науки. Рішення Найвищого Суду спонукає заборону не тільки тієї молитви в шкільних класах, але й подібних молитов при читанні витягів із Біблії в шкільних інших американських школах, головне в південних штатах.

З найвищих міст католицького і протестантського світу в Америці озвучили негайно голоси гострої критики на адресу Найвищого Суду за це його рішення. Як приголосили: "перелік", — заявив кардинал Френсіс Spellman, "остаточно треба буде перерішити це рішення і знати шлях назад до релігійних основ нашої країни", — заявив Артур Кінсломп, президент Протестантської Ради в Нью-Йорку. "Це — новий крок в напрямку до виключення релігії з 'С'даних Держав", сказав відомий протестантський проповідник Біллі Грегем. Член Найвищого Суду Поттер Стюарт, який не солідаризувався з рішенням своїх шістьох колег, як і різні світські та духовні коментатори, негайно звернули увагу на велику неспроможність цього рішення і на похмури наслідки, які загрожують, коли б риторично проводили це рішення в життя.

Так ось звернемо увагу, що відокремлення Церкви від держави за американською Конституцією далеко не є відірвання від Бога і релігії. Намама, сама Конституція дає нам 17 вересня Рокку нагого Господа 1787. Президент присягає, тримаючи руку на Біблії, — жовта сесія і кожне засідання обох палат Конгресу починається молитвою, що більше — перед початком кожного засідання Найвищого Суду його члени етично виключають молитовний захід, виключаючи урядовцем, — збройні сили країни мають капелани різних віровизнань, в американському Гімні є молитовний захід: "щоб Небо спасло країну", і ствердження: "Наше гасло — у Бог наша віра".

Найвищий Суд покланяється на 1-й Додаток до Конституції та інтерпретує його риторично, як такий принцип відокремлення Церкви від держави, що забороняє й молитву в публічних школах. Найвищий Суд є інтерпретатором Конституції, але він складається з людей, які не є непоміжними. Але ж принцип відокремлення Церкви від держави — це одне, а друге — це неzapе-речка правда, що ні окрема людина, ні нація не можуть жити без віри в Бога. Безвірно, опере на матеріалістичному світогляді, яке не визнає релігійного виховання молоді, в практиці приводить до запердя моралі і виховання етичними цінностями, що їх формують передусім християнство. Найвищий Суд належно не хотів і не хоче таких наслідків для ЗДА.

Спонтанна реакція американського громадянства проти рішення Найвищого Суду, гострі заклики протесту і заповідження законодавчих заходів для заперення молитви в школі — це все дуже відраділи прова того здорового духа в нації, що відкидає матеріалізм і покланяється Богові.

Соте „вето“ Советів

В п'ятницю минулого тижня, 22-го червня д. р., Советський Союз зголосив у Раді Безпеки Об'єднаних Націй соте з черги „вето“, яке унеможливило прийняття резолюції в справі скарги Пакистану проти Індії щодо Кашміру. З цієї причини американський посол в Женеві Роберт Гейс, який стверджує, що Советський Союз користувався своїм правом „вето“ для різних цілей. Передусім він перешкодив для різних державам „заявити належне ім місце в Об'єднаних Націях“. 13 разів советське „вето“ служило підтримці советської агресії супроти чужих територій. В інших випадках ССОР уперто й послідовно вбивав своїм „вето“ кожну конструктивну розв'язку проблем, якщо тільки вона не йшла по лінії советського імперіалізму та намагання сісти у світі за колот. Завжди Стенсона, які були тільки ствердженням загальною доповіді Істини про політику Москви на терені Об'єднаних Націй, викликали зрозумілу яву у Платона Морозова. Цей більшовицький „дипломат“, що звик до гострої цензури не тільки слова, але й думки в Советському Союзі, домагався відібрати голос американському представникові і пікніса, коли президент Раді Безпеки, француз Арман Барар, пояснював, що він не має права позбавити постійного члена Раді Безпеки можливості вільно висловлювати свої думки. Тоді Морозов домагався, щоб діла Раді Безпеки заперечила становище свого президента в цій справі, і треба було довгого часу, щоб урозуміти його. Тоді він задовольнився вигосненням лийлової промови на адресу З'єднаних Держав.

Коли йде про цей останній випадок, то він характерний як для загаломі принципів настанов Советів сітні неспокій у світі через підтримку агресії, так і для подій міри міжнародних країн. Вимагаючи права самовизначення в усіх випадках, коли річ йде про послаблення західних європейських держав, Совети є проти права самовизначення не тільки для підтримки країн ССОР і не тільки для східних імперій, але й для народу в Кашмірі, дармащо в цій справі існує давня, досі не виконана резолюція Раді Безпеки. Кашмір, горста провінція на півночі колишньої королівської Британії, став сітні незгоди між будищесю Індією і мусульманським Пакистаном від часу поділу цієї країни на дві незалежні держави. Хоч Кашмір на 77% мусульманський, Індія заявила своїм військом дві третини його території, а в 1957-му році анексувала її і з того часу відмовляється від будь-якого мирного, компромісного способу поладження того конфлікту. Вона не кориться постановам Об'єднаних Націй, не хоче в цій справі піддатися рішення Міжнародного Трибуналу в Гаазі, не хоче посередництва будь-якої третьої держави, але безпосередні переговори з Пакистаном. Претендуючи на роль промовидки міжнародної моралі, індійський прем'єр Джавахарлал Неру та його найближчий приятель і дорадник, військовий міністер Кришна Менон, що здобув собі сумку слави, як адвокат комуністичного Китаю, визнають у практиці тільки одну мораль: власної імперіалістичної політики, коли йде про загарбання території Кашміру.

Ясно, що Москва залежить на підсудуванні того затяжного конфлікту. Коли, наприклад, у висліді п'ятихвилю голосування, Неру дав в індійському парламенті Британії, ЗДА і Франції за їх об'єктивне становище в справі Кашміру, то це була прихильна подія для Москви. Коли Індія, в обороні Кашміру проти прозахідного Пакистану, хоче купити військові джети в Совстах, то це теж мила для Москви справа. А що такі речі парализують Об'єднані Нації, ширять у світі неспокій і збільшують можливість „локальних“ воєн — тож це саме і є ціллю політики ССОР.

БАТЬКИ ПРЕЗИДЕНТІВ ЗДА

Довга недуга 73-річного Джозефа П. Кеннеді, колишнього американського посла в Лондоні і батька теперішнього Президента, змусила увагу журналістів на ролю батьків попередніх президентів ЗДА.

Джозеф П. Кеннеді залишався до смерті президентом у 1960-му році, що він після інвагурації не житиме близько Вашингтону і не старатиметься впливати на свого сина в Білому Домі. Він сказав: „Якщо Джек потребуватиме моєї поради, — а я маю багато досвід у різних проблемах, — то він знайде, де мене знайти. Але я твердо переконаний, що старші люди не повинні пхати носа до справ своїх дітей“.

Це — типова заява батька, який забезпечив своєму синові відповідну освіту і після того залишив його стояти на власних ногах.

Проте, Джозеф П. Кеннеді не зміг стриматися від того, щоб не скласти пресі заяву про свого сина після того, як він став кандидатом на президентство. Вибірчі хотіли знати, як буде відношення колишнього американського посла в Лондоні до майбутнього президента. Як відомо, Джозеф П. Кеннеді був проти того, щоб ЗДА втручали у війну, яка почалася в Європі 1939-го року.

В 1957-му році Джозеф П. Кеннеді записав репортаж, що він намовляв свого сина Джека кандидатом на становище в Конгресі, бо це — його обов'язок працювати в законодавчій частині уряду. В 1960-му році, за місяць перед інвагурацією, батько Президента признав, що його син, як наймолодший президент-елект, стоїть перед великим завданням. Але він зараз же додав до цього: „Труднощі спричиняють смуток, але вони дають також нагоду стати славним і великим“.

В січні 1961 року Джозеф П. Кеннеді і його дружина Роза були свідком інвагурації свого сина. Крім них, тільки батьки президента Ю. С. Гравта (1868 - 1876) дожили до того, що їх син був у центрі уваги на цій найбільшій урочистості в країні. Мати президента Гравта не любила парад і на інвагурації не була присутня, зате батько йшов брав у ній активну участь. Під час парадів він упав і тим відгукнув увагу притяжних від „батька президента“.

Президент Теодор Рузвельт (1901 - 1908) склав найважливішу данину своєму батькові, який помер на пістрани ще тоді, коли він був 19-літнім студентом Гарвардського університету. Теодор Рузвельт сказав про нього такими словами: „Він був для мене всім — батьком, компаньйоном та приятелем. Він діяв зі мною всім радощі і тим їх подвоював; він заглядував мої нечисленні клопоти, що я мав“.

Батько президента Джеймса А. Гарфілда (1880 - 1884) помер, коли його син мав лише один рік. Батько Джорджа Вашингтона відійшов від свого славного сина тоді, коли він мав 11 років. Батько президента Герберта Гувера помер тоді, коли його синові сповнилося 6 років. Його мати заробляла на життя крапівцями. Тисяча доларів за безпечення по 34-річному батькові пішли на освіту дітей.

МАТИ ПРЕЗИДЕНТІВ ЗДА

Мати померла також на 34-му році життя. Колишній президент Герберт Гувер у своїх спогадах пише про те, як він, багачка у кузні свого батька, босюного став на гаряче залізо. Слід від розреченого заліза і досі залишався на його нозі.

Два президенти народилися після смерті своїх батьків: Андрю Джексон (1828 - 1838) і Рутерфорд В. Гейс (1876 - 1880). Президент Міллард Філмор (1850 - 1862) народився від бідних батьків, які мешкали в дерев'яній халупі і мали 9 дітей. Його батько Нетеніл Філмор не хотів жити в Білому Домі. „Я не люблю там бути“, — казав він. — Це не добре місце і для Мілларда. Я хотів би, щоб мій син жав тут, в Воксфалі“. Він помер, коли син закінчив свою каденцію.

Батьки трьох президентів були губернаторами: Вільяма Г. Гаррісона (1836 - 1840) і Джона Тайлера (1841 - 1844) губернаторами Вірджинії, а Фрейлінга Пірса — губернатором Нью-Гемпширу. Батько президента Вільяма Г. Теффа (1808 - 1912) був секретарем оборони, Сатені-камі були батьки президентів Честера Артура (1881 - 1884), Гровера Клівленда (1884 - 1888) і Вудро Вільсона (1912 - 1920). Ніхто з них не дожив до того дня, коли їхні сини входили до Білого Дому.

Фармери були батьки аж 19-ох президентів. Серед них найславішим був батько президента Калвіна Куліджа (1923 - 1928), який працював як нотар і 2-й вчоті 3-го червня 1923 відібрав президентську присягу від свого сина, віце-президента Калвіна Куліджа, коли прийшла вістка про смерть президента Воррена Гардінга. Сан перебрала тоді на відпочинку в батька в Північній Вермонт.

Ні один президент не був славним сином у своїх батьків. Шість президентів народилися від другої жінки своїх батьків: Вашингтон, Пірс, Бенджамін Гаррісон, Теф і Ф. Д. Рузвельт. Д-р Джордж Т. Гардінг був сином з'єднаних усіх президентів батьків, який же жав, коли від паралічу помер його син, президент Воррен Дж. Гардінг.

Колішній президент Гаррі С. Труман назвав свого батька — конфедерата „найкращим торговцем кіньми в цій країні“. Батько Трумана помер на 64-му році життя в 1915-му році.

Батько колишнього президента Двайта Д. Айзенгавера помер тоді, коли його син мав 51 рік.

НА ПАСІЦІ

Дадан, Дулянка.
На березі біля
Іконки праведних Зосима
і Саватія.
Над вулицями-кельями
дез'ялий
Кружляк працює
браті.

Несуть у келії ченці крілаті
Мед золотий і білий
на жовті сніч...
Привіт мій вам,
працівники завзяті,
Уклін мій вам,
незломні будівничі!
Невпинно ділий день
працює браті,
А вечором стихають
в кельях шуми руху.
Іконка праведних Зосима
і Саватія
Вартус монастиря
від злого духу.
О. СЛІСАРЕНКО

М. Чиромський

СОЦІАЛІСТИЧНА ЕКОНОМІЧНА СПІЛЬНОТА СХІДНОЇ ЄВРОПИ

В останніх днях травня Хрущов дуже гостро заатакував Європейську Господарську Спільноту шістьох західноєвропейських країн — Італії, Франції, Федеративної Німечки, Республіки, Бельгії, Голландії і Люксембургу. Він називав ЕГС імперіалістичною, монополістичною і агресивною організацією капіталістів, створеною для утримання економічного відсталості народів Азії та Африки, для знищення країн, в яких будується соціалізм.

Західна преса, коментуючи цей виступ Хрущова, стверджує, що він є доказом загрози розширення більшовицьких провідників швидким економічним ростом західноєвропейських країн. А це є залорую політичної й мілітарної сили вільного світу, його можливостей успішно оперти на комуністичній агресії.

Поденування Хрущова має ще й іншу причину, на яку західні коментатори не звернули належної уваги. Існує бо ще від 1949-го року в Східній Європі так звана Рада Взаємної Господарської Допомоги, — установа, яка влючає в себе сім країн: ССРСР, Польщу, Чехо-Словаччину, Східну Німеччину, Мадаршину, Румунію, Болгарію і Албанію. Цю Раду (РВГД) створено під натиском Москви, як протипагу до Плян Маршала і Організації Європейської Економічної Співпраці (ОЕЕС), які мали своєю ціллю сприяти відбудові повисної Європи при допомозі Америки.

РВГД поступово поширювала свої компетенції і засягала. Спочатку йшло головним чином про співпрацю країн, які до неї належали, і нібито матеріальну підтримку з боку Советського Союзу. Але згодом поведено далекоїдучу економічну інтеграцію між членами Ради і посилено економічність тих „соціалістичних“ країн від ССРСР. Таким чином РВГД перетворилася в наряди московської імперіалістичної політики.

За дванадцять років чинило зроблено у рамках РВГД. Але все ж такі успіхи цієї „господарської співпраці“ в планованих колективних економічних не тріоживає західних країн ростом держав, в яких нібито будується соціалізм. Європейська Господарська Спільнота побудована на засадах господарського індивідуалізму і свободи ринку, а комуністична спільнота РВГД спирається на принципи колективізму та економічного планування.

І от ЕГС у знаменитому розі, його шість країн — членів у перспективі. А в Східній Європі — дорожче, великий брак харчів, недоконнування планів і своєрідна депресія економічної системи. Це є очевидні докази вищості економічного індивідуалізму і є гострим запереченням комуністичного доктринства. Справа, яка мусять драгувати і непокоїти тих, що вірять у марксистські теорії і їхню советську інтерпретацію.

Об'єктивно беручи речі, можна б навести декілька причин, чому Рада Взаємної Господарської Допомоги комуністичного світу залишилася

далеко позаду Європейської Господарської Спільноти, багато молодшої від неї, коли йде про її успіхи в налагодженні співпраці економічних інтересів.

Найперша причина — одержимість комуністів ідеєю індустріалізації. Упромишленості даної країни видається комуністам поволіною улітку з П комунізації. Тому в рамках РВГД нагороджено індустріальну діяльність і запердя сильне господарство. Це відразу захитало баланс усіх заходів Ради, і тому сьогодні комуністичний блок бореться з труднощами, яких не має Європейська Господарська Спільнота, де сільськогосподарські питання трактуються як першорядні.

Подруге, Рада нібито мала на меті взаємну допомогу, але московські більшовики цю мету зрозуміли по-своєму і через політичний тиск довели до максимуму експлуатацію сателітних країн. Це особливо уявляється в міжнародній торгівлі. Між іншим, Совети в більшості випадків платять за сировину і продукти, імпортовані з сателітних країн, куди нижчі ціни, як за ці самі добра, імпортовані із західноєвропейських країн, і рівночасно на свої товари, експортовані до країн „народних демократій“, накладають ціни вищі, як до країн вільного світу.

Отже, малі сателітні країни є такі предметом советського андизму і у великій мірі несут тягар росту ССРСР, платячи за советський демпінг на світових ринках. Розуміється, таке ставлення Москви анеохочує народи сателітних країн і ніяк не сприяє розвитку РВГД.

Потреть, система планового визначування цін — кажуть західні економісти — послаблює можливості співпраці між комуністичними партнерами. Такі ціни значинно не відповідають ринковим умовам поклади та попиту і не віддзеркалюють ні коштів, ні вартості товарів. Вони по своїй суті є нереальні і ніяк не причиняються до успішності міжнародного обміну.

Четверта причина — розчарування сателітних держав, які сподівалися значно більшої допомоги від ССРСР, як протипагу до Плян Маршала. Американська допомога вільному світові була куди більша. Але господарство ССРСР, продуктивність якого на 40% нижча від продуктивності економіки ЗДА, ніяк не спроможне на таку грандіозну допомогу ацію.

Поп'яте, відсутність приватної ініціативи, конкуренції та вільних ринкових операцій в планованих господарствах гостро обмежує можливість економічного обміну товарами і послугами, при чому проведено спеціалізацію в окремих ділянках продукції. Також поширено співпрацю в ділянках техніки і дослідів, вишколу ка-

дрів науковців та фахівців у планувальній роботі. Без сумніву, поодинокі країни — члени Ради, включно з ССРСР, куди більше відстали б у своєму розвитку, якби не ця співпраця і координація економічних заходів. А зокрема хрупювська семіричка мала б далеко більш труднощі, коли б не Рада Взаємної Господарської Допомоги.

125-ліття Шикаго

У березні цього року минуло 125 років від дня інкорпорації міста Шикаго. Тож у 1837-му році розпочався розвиток цього міста, що залягли своєму положенню вирло на величезний торговельно-промисловий центр з 5-мільйонним населенням. У своїй зверхності з цієї нагоди поєднали Річард Деллі заявив: „Шикаго може з повною гордістю відзначити його як міста, бо ні одне місто в світі не зробило за такий короткий час такого великого прогресу“.

В цьому році в Шикаго плянується спеціальні ювілейні святкування, до яких передусім належатиме Вистава Прогресу Шикаго над озером Мічиган, в Нейбі Півр, що триватиме від 25-го серпня до 3-го вересня. Відкриття цієї ювілейної виставки попередить парадний похід вулицями міста в п'ятницю 24-го серпня, в якому візьмуть участь різні організації та національні групи, в тому числі й українська.

Прогам'яття ювілейна книга міста з'ясує його розвиток на протязі 125 років, при чому кожна національна група матиме нагоду подати в ніж коротку історію своїх поселень від перших днів появи поселенців тієї групи на терені Шикаго та вклади цієї групи у культурний і матеріальний розвиток міста.

Українська нація і в а й лья група може з гордістю дивитися на свою участь в історії Шикаго, що сягає до 1880-их років, бо хоч не виділяла вона в минулому незалежних андизинів та селянців, але своєю тяжкою, повсякденною і чесною працею причинялася до феноменального росту міста. Українська група виконувала вже третє, а то й четверте покоління з-поміж якого багато наших людей зайняли і займають визначні становища у промислі, у вільних професіях, в науковому, суспільно-громадському, політичному, фінансовому житті не тільки своєї громади, але всього мільйонного міста, у якому не так то легко вибитися.

Отже, ювілей Шикаго є також святом нашої української національної групи, є належною даниною для тих українських перших поселенців — піонерів, що, працюючи колись у багатогірних і тяжких обставинах, розбудували місто, пам'ятали про свої духовні та релігійні потреби, здвигали церкви, школи, домів для своїх організації, творили пресу. А рівночасно не забували про рідний край — своїх близьких, земляків, „Просіти“, „Рідні Школи“, університети, шпитали і т. п. І про це ми не повинні ніколи забувати.

Літа, Американців
Українського Походження
— Шикаго

рив науковців та фахівців у планувальній роботі.

Без сумніву, поодинокі країни — члени Ради, включно з ССРСР, куди більше відстали б у своєму розвитку, якби не ця співпраця і координація економічних заходів. А зокрема хрупювська семіричка мала б далеко більш труднощі, коли б не Рада Взаємної Господарської Допомоги.

„Соната привидів“ — одна з повед традиційних драматичних творів автора, що сьогодні, побіч Ібсена, Шекспіра і Шова, вважається найбільшим драматургом північних народів. Можливо, що Стріндберг великий новатор і реформатор шведського театру. Вистава „Соната привидів“ на сцені Театру Націй, особливо зокрема декорації, викладається у сучасному Парижі надто реалістичними. Дуже добра гра акторів, які не впадають в екстазі, не надумують дешевих ефектів. Шведи залишили добре враження.

М. Скала-Старичий

У ТЕАТРІ НАЦІЙ В ПАРИЖІ

(1)

Щогорічний театральний сезон у Театрі Націй в Парижі добігає кінця. Перед нами ще виступи московського Малого Театру, Франкфуртського опери, уругвайського Драматичного Театру з Монтевідео, грецького Театру з Атен, голландського Королівського Балету та андійського Королівського Театру Шекспіра. Сезон триватиме до 9-го липня.

Як писав про виступи в цьому сезоні грецького Державного Театру, бельгійського Балету XX віку Моріса Бержа, італійського Театру Музичної Комедії Модуньо-Скала, американського Валету Пола Тейлора, польського Драматичного Театру „Ате-реум“ в Варшаві та хорезандру, імімічного із Вроцлаву, ірландського Драматичного із Дубліну, югославського із Загребу, чилійського ак-

тора Монтегіро та ізраїльського міма Бертолоф. Тепер хочу поділитися враженнями з виступів Дойтше Гастшпільопер (Німечка) Опера Гостинних виступів та Байрешес Штатсшпільопер (Німечка) Державний Драматичний Театр з Мюнхену, корейського Народного Театру Пієні і Танців та шведського Королівського Драматичного Театру із Стокгольму.

Німці від самого початку заснування Театру Націй в Парижі, беруть в ньому участь кожного року, і за кожним разом виходять переможцями в музичній ділянці не тільки великими ансамблями, досконалістю музичної аніміваності, оригінальністю і свіжістю репертуару, але й сценічними поставами, модернізацією декорацій, багатст-

вом мистецьких ідей. Цього року, на жаль, досі так не було.

Першим театром, що репрезентував Німеччину на сцені Театру Націй в Парижі в цьому сезоні, була „Німечка Опера Гостинних виступів“, яка ставила буффо-оперу Моцарта „Ля Фінта Семпліче“. Це дитячий твір геніяльного Моцарта, якому тоді, коли він писав цю оперу, було заведле 12 років. До того часу написав він уже кілька симфоній та інших інструментальних творів. Опера „Ля Фінта Семпліче“ була першою його спробою у музично-театральній ділянці. І ця спроба вийшла дуже добре. Треба випустити, як 12-річний хлопчик, миг так глибоко й цікаво відтворити, замалювати музичною настрою, переживання, беззбройною найнітні тогочасної аристократії та хитрості і інтелектуальності їхньої прислуги, простих людей.

Центром уваги, вісню дії цієї опери — комедії є молоді гарна покоївка, до якої залицяються всі старші панове і молоді же лицарі — аристократи. Всі заповідують її ласка, змагаються в галантос-

ті, в залицяннях, а хитренька покоївка всіх водить за носа, всіх обдурює обіцянками, а коли приходить час остаточного рішення, в б'єтрас судженого із свого середовища — молодого слугу, людину з народу. Так кінчиться ця на всі лади переселена історія гарненької дівчини та її старих, багатих залицянок.

Моцарт прекрасного характеру музикою всі ці постаті, їх думки й почування. Але недарма кажуть, що чим у мистецтві пошебеду простіше, тим воно трудніше. Ця стара істина яскраво вийшла наверх у цій виставі, яку музично оформлював і диригував Бернігард Паммартнер, спеціально і хореографічно — Лео Недоманскі, а декорації і костюми проєктував якийсь Бечин Бахем. Співаки — виконавці маловідомі і недосконалі. Влучна публіка оплескувала їх сердечно, але преса була неласкава. Декорації, гра, мислені, оркестра, співаки і костюми робили враження учнівського попису музичної школи, тільки не професійної, та це ж гостинний оперового театру. Так і написала нариська, імові дуже поблж-

лива, музично-театральна критика.

Другим театром, що репрезентував Німеччину, був Баварський Державний Театр Драми з Мюнхену, який ставив нову п'єсу з життя царського гетта, п. н. „Мур“. Автор цієї п'єси Мілард Лямбей, адоптував її на німецьку сцену Ганс Салль, режисерував Курт Майзель, хореографічні аставки робив Гайнц Розен, а музичне й акустичне оформлення провів Майк Лютар. П'єса охоплює десять років панування нацистів — 1933-43 рр. У Німеччині бойкот жидівських крамів, протижидівські закони, масові вивози жидів і — остаточно ліквідація гетта. Все це виведено на сцену у двох діях і 12-ти відсловах, починаючи з того часу, коли Варшава вже під німецькою окупацією.

Дія відбувається спершу на вулиці Варшави, де жиди вже відлучали різні шкани. Потім вони у гетті, здають за авласу самоураду. На сцені, наче в італійському п'єсо, режисерує різні аспекти характеру жидівської людини: релігійна містка рабін, на-

ліна довірливості, до зляп і обідянок вора, продає жидів і шкуру, що морозить кров у жилах. Сын видас рідного батька, щоб врятувати свою шкуру, родина і знову вилізли сцени солідарності і любові, над якими вистіє невідчужливі винищення всіх жидів і тих, хто ратується видаванням на смерть знайомих, рідних, і тих, хто найвно вівся в людяність вора.

П'єса трагічна, може й не на часі вже сьогодні, але для нас, українців, і для цілого вільного світу вартісна тим, що часи гетта ще не відійшли у минуле. Ми жинемо у добі гетта, яке кожної хвилини може відродитися, може бути знеси,

Загальні Збори 18-го Відділу ООЧСУ в Трентоні, Н. Дж.

Дня 15 квітня відбулися Річні Загальні Збори 18-го Відділу ООЧСУ. Збори відкрив устаткований голова п. З. Федорович, а молитву провів о. Іосиф Атаманюк, співробітник Української Католицької Церкви св. муч. Іосифа. Збори проводила Президія з складу: п. М. Головач — президент, п. І. Понятинський — м-председник і п. О. Голубок — секретар. На зборах були присутні представники організацій Визвольного Фронту, представники Відділу УККА та інших організацій.

Зі звітів управлі можна було довідатися про пророблену працю. Це був доказ, що 18-й Відділ працював не для елекції, а для всезагальної української справи, для визволення України з під московською - більшовицькою армією. Відділ організував Політичне Віче під керівництвом п. Іосифа Федоровича — голова, Михайло Шевченко — 1-й м-голова, Іосиф Ясків — 2-й м-голова, Стефан Вілик — орг. референт, Осип Голубок — реф. звіт, Дмитро Максимів — член управи. Контроль Комісія: Іван Понятинський — голова, Михайло Головач і Андрій Галайда — члени.

Намічено іти на праці на 1962 рік. По зборах відбулося прийняття членів з родинами, а також були гості. Всі спільно і дружно та з гумором провели вечір, тостами за Україну. Слід згадати, що нововибрана управа за два місяці праці проробила багато роботи. 5 травня влаштувала політичне віче проти повенелення московською комуністичним колоніалізмом України. Віче відбулося в Словацькій залі Сокола. На віче прибуло багато українців, а також були чужі гості. Головини прелегентом в українській мові був ред. Ігнат Віликівський, а американського боку промовляв посолник міста Трентону п. А. Голланд. Промовляв на віче голова "адвокатської колегії" д-р А. Голландер. Віче удавалося на 90 відсотків, який проводив Осип Голубок. 18-й Відділ ООЧСУ недавно закупив власний двір триповерховий, при головній вулиці міста Трентону і ірландії буде господарем у власній хаті.

Відділ чинило передав цінні книжки англійською мовою до Бібліотеки міста Трентону, звичайних американських дітей і професорам. Референт звітливо — політичний завізник постійно доручав АН Корреспондентів для двох американських політичних діячів і професорів ірландії з Престонського університету. Про одні АН журнал, в якому була згадка про смерть с. п. С. Валери, велася дискусія між проф. Іршем і проф. Росліном Чоботар й о. в. м. 18-й Відділ здобув собі сим-

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE
FORMAN — з досвідом
Hollow Metal Buck Shop, відповідальний при сполученні різних частин — і сполучачі. Інші ділянки не береться до уваги.
TRIANGLE STEEL PRODUCTS CORP.
245 Russell St., Brooklyn

КОМІЯРИ
МУСЯТЬ МАТИ ДОСВІД.
Також повинні мати право їзди авто.
Joseph GIAMUNDO
733 Liberty Ave., Brooklyn
AP 7-5900

STATIONERY ENGINEER
Найдемо 5 днів в тиждень.
BROOKLYN EYE & EAR HOSPITAL
29 Greene Avenue
See Mr. Hyden — UL 2-5200

HOLLYWOOD LELAND HOSPITAL
in Hollywood, Cal. — 6234 Leland Way
Has excellent immediate OPENINGS for
REGISTERED NURSES — CHARGE NURSES

Opening on all shifts. Full time positions in fully equipped 31 bed Hospital, now expanding to 100 beds. Excellent personnel policy. Good salaries plus differential for shifts. Work in a friendly community, nearby rooms and apartments available.
Write or apply direct to: **DIRECTOR OF NURSES**
HOLLYWOOD 2-0941 — Call before 5 p.m.

REAL ESTATE
UNITED REAL ESTATE CO.
МОРГЕДЖІ — всі категорії
ДОМИ — які покривають всі свої видатки
ІНВЕСТИЦІЇ — в торговельних транзакціях

Крім великого вибору успішних домів, ми пропонуємо спеціально дешеві купки:
OZONE PARK — біля української церкви — 2-род. ДИМ, 6 + 6 кімнат, гараж і город. Ціна \$18,500.
JACKSON HEIGHTS — 2-род. мур. ДИМ, 5 + 6 кімнат, 2 гаражі. Ціна \$27,500.
ASTORIA — 6-род. мур. ДИМ, мешкання по 5 кімнат. Рент \$5,000. Ціна \$28,500.
JAMAICA HILL — Брайтвуд 2 бальні 8th Ave Subway. — 6-род. мур. ДИМ, Мешкання по 4 і 3 великі кімнати. Рент \$3,138. Ціна \$35,500.
JAMAICA ESTATE — одні з найкращих ділянок. — 1-род. ОСИБНИК з чудовим городом, 8 кімнат. Ціна \$21,500.

Будьте обережні з приватними купками. В останньому часі багато наших клієнтів оминувало клопоту, бо перед такою системою транзакцією звернулися до нас за порадою і отримали.

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ
170-18 Hillside Avenue — JAMAICA 32, N. Y.
Tel.: OL 8-6330

Шведський король Адольф з гордістю тримає свого двоюрідного правнука, князя Карла Крістіана Готенгольма, що його породила його жінка, княжна Брігітта, яку бачимо на світлинці, ліворуч короля.

Олександр Півень

(Посмертна згадка)

24 квітня в Дармиштаді (Зах. Німеччина) в старечому домі упокоївся ще один кубанський мотикан, Олександр Пилипович Півень.

Він народився 16 червня 1872 року в селищі Палатівській Сісському Відділу на Кубанщині. Забрало йому коло двох місяців дожити до 90 років. Ще місяць перед смертю він був бальорний, писав листи й планував, як зібрати свої вірші й видати одною книжкою.

Покійний в рідній селищі одержав освіту у двокласній школі. Після двокласника підготувався чотири роки на селянському писарі, відбуваючи при цьому й військову службу повинності по третьому розряду. Після відбуття військової служби писарював в селищі. До революції по кубанських селищах роля писаря була значною: вони були головними дорадниками селянських Рад, отаманів і так званих судів. Переважаючи кількість писарів в кубанських селищах були козаків, до яких населення ставалося з довірою. Учителі (свої з козаків) і писарі були підставою громадського життя в селищах Кубанщини. Селянники, як призначені переважно з Москвитини, впливу на життя по селищах і селлах на Кубанщині не мали.

Олександр Пилипович з молодих років багато читав і мав в ньому прокинувся поетичний талант. Уже в 900 років почав з'являтися його вірші. Друкувалися його вірші в російських „Кубанських Обласних Відомостях“. У свій час цими віршами багато читачів цікавилися. Але віршівання для покійного було лише побічним заняттям, бо „на хліб“ заробляв писарством та пізніше на посади „укастового начальника“ при Сісському Відділі в ст.

Вісті з Каліфорнії

ВІСІР ТВОРЧОСТІ А. ЮРНИКА

Українське Літературно-Мистецьке Об'єднання Каліфорнії, маючи за собою вже кілька мистецьких імпрес, як академічний вечір, живі журнали, ювілейну імпресу і т. д., влаштувало в неділю 6-го травня ч. р., вечір творчості літературознавця і письменника А. Юрника в цілком відмінній формі: в читанні його творів, в деклямуванні віршів і в співі пісень на слова автора взяло участь 12 виконавців. Вечір відбувся на досить поважному мистецькому рівні. Заслуга самого автора не тільки в тому, що він написав гарні героїчні поему „Сини Альказару“, патрістичний вірш „Пам'яті лідарів Вазару“ чи гуморески „У колосі“ „Смерть акулам“ та багато інших речей, а й у тому, що він доволі розшукав мистецькі сили для виконання тих творів на сцені, при чому виконавцями були не тільки вже давньою відомі публіці особи, а й молоді таланти. Олег Левицький, наприклад, деклямував баладу „Остання пісня Мазепи“, зрадив у собі доброго майбутнього майстра мистецького слова. Симпатично деклямували ліричні вірші Маруся Вибицька („Чи в очі крапі зір“) і дочка автора М. Назаренко („Три грації“).

В солеспівачі і дуєтах брали участь вже знайомі присутнім співачі і співачки, що вже звикли до тріумфів на сцені, і при цьому раз підтвердили свою майстерність, виконуючи пісні композиції проф. О. Мелентева та комп.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДІЛІВ Українського Народного Союзу

СУБОТА, 30-го ЧЕРВНЯ 1962:
ВУНСАБЕТ, Р. Ав. — Збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 241, в год. 2:00 по пол., при 74 Герресе Еннемо. На Зборах буде звіт делегата із 25-ої Конвенції УНСоюзу, роздача членів-діалекти та інші важливі справи. — С. Вардчевський, секр.

НЕДІЛЯ, 1-го ЛІПНЯ 1962 р.:
ВОСТОК, Масс. — Збори Т-ва ім. Митр. А. Шептицького, Відд. 307, зараз по другій Службі Божій, в церковній залі Серця Христового. На порядку Зборів: звіт делегата із 25-ої Конвенції УНСоюзу, роздача членів-діалекти та інші важливі справи. — Д. Галонська, секр.

Зі спорту

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ ЗДА З ПОЛЬЩОЮ І СССР

У місцевості Волнат в Каліфорнії відбулися 24-го червня змагання легкоатлетів ЗДА, які чинили елімінаційні закінчили цюгоричну підготовку до міжнародних зустрічей з репрезентантами Польщі та СССР. Змагання з Польщею мають відбутися вже в наступну суботу і неділю, в Шикаго, а така ж зустріч із СССР 21-го і 22-го липня в Палм-Альто, Каліфорнія. На елімінаційних змаганнях у Волнаті вибрано 40 репрезентатів ЗДА в різних конвенціях легкоатлетичні, які аходять в програму згаданих міжнародних зустрічей. Варта відмітити, що цюгорична репрезентатія ЗДА в легкоатлетичні змаганнях з найкращих в історії міжнародних змагань ЗДА, та що в елімінаційних змаганнях у Волнаті здобуто два нові світові рекорди, та в десяти конкурентах досягнуто нові рекорди ЗДА.

МІЖНАРОДНА ФУТБОЛЬНА ЛІГА

В суботу і неділю 23 і 24 червня відбувся на Трайборо Стадіоні в Нью-Йорку турнір дружин юнаків, в якому взяли участь збірні Шикаго, Філадельфії, Балтимору, стейту Нью-Джерсі, Нью-Йорку та дружин юнаків М. Ф. Ліги. Через дощову погоду турнір не закінчився, так, що першим місцем поділилися два фіналісти: збірні Нью-Йорку і Шикаго.

Еспанська дружина „Реаль Овісдо“ займе місце в другій групі турніру М. Ф. Ліги ішої еспанської дружини, а саме Сарагоси, яка не може прибути до Нью-Йорку, бо бере участь в гравх за Чашу ген. Франка. Друга група М. Ф. Ліги починає гри вже в наступну неділю такими зустрічами: „Вінер С. К.“, Австрія — М. Т. К., Мадричина, о. годині 2.30 та „Ельсборг“, Швеція — „Панатінаїкос“, Греція, о. год. 4.30, обидві гри на гринці Трайборо Стадіону. В середу, 4-го липня відбудуться далі гри цієї групи між: „Реаль Овісдо“, Еспанія — „Ельсборг“, Швеція, о. годині 2.30 та М. Т. К., Мадричина — „Белензес“, Португалія, о. год. 4.30, також на гринці Трайборо Стадіону.

ВАКАЦІЇ

УКРАЇНСЬКА ОСЕЛЯ в горах Catskill, коло Союзівки **WILLOW BUNGALOW COLONY**
Rt. 209
Kerhonkson, New York.
Винаймаємо повністю устатковані бонгали на цілий сезон, або тижнево. Фільтровані басейни, ліс, річка. Автобус стає перед оселею.
Телефонуйте Нью-Йорк: Н. ГРИГОРОВИЧ, Н. ШПІТНИКОВ
TU 7-3921 DA 9-8096
В суботу і неділю: Kerhonkson 8314

Смачна — Понимна Економічна Готова до подання на кожну нагоду.

М'ясо в кенах найвищої якості можна набути всюди під добре відомими марками:

— ATALANTA —

— KRAKUS —

— TALA —

Правдива імпортована з Польщі ЗВІВАНА ПОЛЯДВИЦЯ

ДУЖЕ СМАЧНА, ХУДА, СОЧИСТА. МОЖНА ПОДАВАТИ НА ТЕПЛО І ЗИМНО. МОЖНА ДІСТАТИ В 1½ АБО 3 ФУНТОВИХ КЕНАХ.

ЖАДАЙТЕ ВСЕ ІМПОРТОВАНОУ З ПОЛЬЩІ ЗВІВАНУ ПОЛЯДВИЦЮ

ATALANTA — KRAKUS — TALA

Ніксон називає Кеннеді „маріонеткою“ Теодора С. Соренсена

Нью-Йорк. — Колишній віце-президент Річард М. Ніксон в надрукованому в магазині „Редбук“ інтерв'ю назвав президента Кеннеді „маріонеткою“, яка під час виборчої кампанії відчувала промову, що їх укладав його дорадник Теодор С. Соренсен. Ніксон сказав, що „важливіше було б для Президента, коли б він сам безпосередньо міг висловлювати свої думки народом, навіть якщо вони були висловлені прозаїчно і нудно“. Колишній віце-президент сказав: „Це було легко для Кеннеді встати і відчувати Соренсенову промову. Але я думаю, що воно не з відповідало, якщо він з них глибоко не вірив“. Ніксон говорив, що сам Кеннеді сказав йому, що вповні покладається на виборчі промови, писані для нього Соренсеном. „Публічна постава, коли вона кандидує на президента, казав Ніксон, не повинна бути тільки маріонеткою, що повторює промови, складені кимсь іншим“. Соренсен, на думку Ніксона, має рідкий дар писати промови для других таким стилем, який відповідає духовості інших осіб.

Короткі вісті

У Палатному Люелі стала тещинка трагедія: 34-річний лікар, д-р Карл Вілдерман, американський громадянин, який зголосився добровільно в рядах Фундації д-ра Дуліа продовжувати самаритянське діло померлого на рахунок 14-го ч. п. д-ра Томаса Дуліа, наклали на себе руку. Сімейний лікар стверджує смерть Вілдермана на вислідку самогубства. Доктор Томас Дуліа заснував був в джунглях Індіані і обслуговував його, поки важко не захворів, та — переверзени до Америки — тут не помер.

Хосе Марія Пль Роблес, видатний еспанський монархістичний діяч, зріс свого членства в приватній Раді претендентів до еспанського престолу до Хуана Бурбонського. Роблес поставив еспанських монархістів в незручну ситуацію вислідку своєї участі в нараді коло сотні еспанських емігрантів в Мюнхені, при чому його фотографували, як він стиснув руку лідерів соціалістичних смертельних ворогів теперішнього режиму Франка в Еспанії. Еспанський уряд негайно арештував та видалив Роблеса з Еспанії.

В Італії, як і в Франції, пішла в цьому тижні хвиля страйків автомобільних фабрик, сталеварів, друкарських робітників, ба навіть державні урядовці вийшли на страйк у борючі за підвищення їхніх пенсій і винагород. Коли не стало в Італії ніяких власних газет, то єдиним джерелом інформації було удержане радіо і чужі газети.

Американські воєнки в Палатному Вестіні дають окремі на розпорядок, який заборонено всілякі танці, навіть у приватних клубках і домах. Американський посол в Палатному Вестіні і тамошній командант військ ЗДА рішили со-

власно в цьому тижні хвиля страйків автомобільних фабрик, сталеварів, друкарських робітників, ба навіть державні урядовці вийшли на страйк у борючі за підвищення їхніх пенсій і винагород. Коли не стало в Італії ніяких власних газет, то єдиним джерелом інформації було удержане радіо і чужі газети.

Американські воєнки в Палатному Вестіні дають окремі на розпорядок, який заборонено всілякі танці, навіть у приватних клубках і домах. Американський посол в Палатному Вестіні і тамошній командант військ ЗДА рішили со-

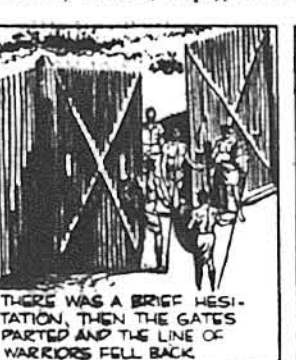
Проведіть свої ВАКАЦІЇ у відомій літнійській в Білому Домі (White House)

(4 милі від СОКОЗІВКИ), серед ЛІСУ — соняшні КІМНАТИ — добрий КУХНЯ. Фільтровані басейни, робота, купувати у гірській річці. С таким кімнатами до винайма на СЕЗОН або ТИЖДЕНЬ. Кожна кімната має кухню з холодильником і ланцюжком. Добрий автобусом до Акорду. Приступити ціни. На бажання кухні дістачи. По інформації писати або телефонувати: Степан КРИНІШКА
WHITE HOUSE — Accord, N. Y. — Tel: Kerhonkson 8018M або в Нью-Йорку: GR 3-6896

ТАРЗАН, ч. 4863. Перед атакою!

Сподіваючися замирити тубільців, Тарзан відкинув зброю. — Тепер, — він заявив, — я хотів би говорити з вами як з людьми.

Було деяке вагання, а після того брама розсунулася, і ряд воїнів відступив.

Тарзан ішов селом, щоб стати перед підозрілою старою людиною. — Говорить добре, — сказав він категорично. — Ваше життя від цього залежить.

СМАЧНА — ПОНИМНА ЕКОНОМІЧНА

Готова до подання на кожну нагоду. М'ясо в кенах найвищої якості можна набути всюди під добре відомими марками:

— ATALANTA —

— KRAKUS —

— TALA —

Правдива імпортована з Польщі ЗВІВАНА ПОЛЯДВИЦЯ

ДУЖЕ СМАЧНА, ХУДА, СОЧИСТА. МОЖНА ПОДАВАТИ НА ТЕПЛО І ЗИМНО. МОЖНА ДІСТАТИ В 1½ АБО 3 ФУНТОВИХ КЕНАХ.

ЖАДАЙТЕ ВСЕ ІМПОРТОВАНОУ З ПОЛЬЩІ ЗВІВАНУ ПОЛЯДВИЦЮ

ATALANTA — KRAKUS — TALA

Ніксон називає Кеннеді „маріонеткою“ Теодора С. Соренсена

Нью-Йорк. — Колишній віце-президент Річард М. Ніксон в надрукованому в магазині „Редбук“ інтерв'ю назвав президента Кеннеді „маріонеткою“, яка під час виборчої кампанії відчувала промову, що їх укладав його дорадник Теодор С. Соренсен. Ніксон сказав, що „важливіше було б для Президента, коли б він сам безпосередньо міг висловлювати свої думки народом, навіть якщо вони були висловлені прозаїчно і нудно“. Колишній віце-президент сказав: „Це було легко для Кеннеді встати і відчувати Соренсенову промову. Але я думаю, що воно не з відповідало, якщо він з них глибоко не вірив“. Ніксон говорив, що сам Кеннеді сказав йому, що вповні покладається на виборчі промови, писані для нього Соренсеном. „Публічна постава, коли вона кандидує на президента, казав Ніксон, не повинна бути тільки маріонеткою, що повторює промови, складені кимсь іншим“. Соренсен, на думку Ніксона, має рідкий дар писати промови для других таким стилем, який відповідає духовості інших осіб.

У Палатному Люелі стала тещинка трагедія: 34-річний лікар, д-р Карл Вілдерман, американський громадянин, який зголосився добровільно в рядах Фундації д-ра Дуліа продовжувати самаритянське діло померлого на рахунок 14-го ч. п. д-ра Томаса Дуліа, наклали на себе руку. Сімейний лікар стверджує смерть Вілдермана на вислідку самогубства. Доктор Томас Дуліа заснував був в джунглях Індіані і обслуговував його, поки важко не захворів, та — переверзени до Америки — тут не помер.

Хосе Марія Пль Роблес, видатний еспанський монархістичний діяч, зріс свого членства в приватній Раді претендентів до еспанського престолу до Хуана Бурбонського. Роблес поставив еспанських монархістів в незручну ситуацію вислідку своєї участі в нараді коло сотні еспанських емігрантів в Мюнхені, при чому його фотографували, як він стиснув руку лідерів соціалістичних смертельних ворогів теперішнього режиму Франка в Еспанії. Еспанський уряд негайно арештував та видалив Роблеса з Еспанії.

В Італії, як і в Франції, пішла в цьому тижні хвиля страйків автомобільних фабрик, сталеварів, друкарських робітників, ба навіть державні урядовці вийшли на страйк у борючі за підвищення їхніх пенсій і винагород. Коли не стало в Італії ніяких власних газет, то єдиним джерелом інформації було удержане радіо і чужі газети.

Американські воєнки в Палатному Вестіні дають окремі на розпорядок, який заборонено всілякі танці, навіть у приватних клубках і домах. Американський посол в Палатному Вестіні і тамошній командант військ ЗДА рішили со-

власно в цьому тижні хвиля страйків автомобільних фабрик, сталеварів, друкарських робітників, ба навіть державні урядовці вийшли на страйк у борючі за підвищення їхніх пенсій і винагород. Коли не стало в Італії ніяких власних газет, то єдиним джерелом інформації було удержане радіо і чужі газети.

Американські воєнки в Палатному Вестіні дають окремі на розпорядок, який заборонено всілякі танці, навіть у приватних клубках і домах. Американський посол в Палатному Вестіні і тамошній командант військ ЗДА рішили со-

власно в цьому тижні хвиля страйків автомобільних фабрик, сталеварів, друкарських робітників, ба навіть державні урядовці вийшли на страйк у борючі за підвищення їхніх пенсій і винагород. Коли не стало в Італії ніяких власних газет, то єдиним джерелом інформації було удержане радіо і чужі газети.

Американські воєнки в Палатному Вестіні дають окремі на розпорядок, який заборонено всілякі танці, навіть у приватних клубках і домах. Американський посол в Палатному Вестіні і тамошній командант військ ЗДА рішили со-

власно в цьому тижні хвиля страйків автомобільних фабрик, сталеварів, друкарських робітників, ба навіть державні урядовці вийшли на страйк у борючі за підвищення їхніх пенсій і винагород. Коли не стало в Італії ніяких власних газет, то єдиним джерелом інформації було удержане радіо і чужі газети.

Американські воєнки в Палатному Вестіні дають окремі на розпорядок, який заборонено всілякі танці, навіть у приватних клубках і домах. Американський посол в Палатному Вестіні і тамошній командант військ ЗДА рішили со-

власно в цьому тижні хвиля страйків автомобільних фабрик, сталеварів, друкарських робітників, ба навіть державні урядовці вийшли на страйк у борючі за підвищення їхніх пенсій і винагород. Коли не стало в Італії ніяких власних газет, то єдиним джерелом інформації було удержане радіо і чужі газети.

Американські воєнки в Палатному Вестіні дають окремі на розпорядок, який заборонено всілякі танці, навіть у приватних клубках і домах. Американський посол в Палатному Вестіні і тамошній командант військ ЗДА рішили со-

власно в цьому тижні хвиля страйків автомобільних фабрик, сталеварів, друкарських робітників, ба навіть державні урядовці вийшли на страйк у борючі за підвищення їхніх пенсій і винагород. Коли не стало в Італії ніяких власних газет, то єдиним джерелом інформації було удержане радіо і чужі газети.